

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 140.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366125776.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Deri gjorde de store forstandige Mennesker dig Uret, lille Thora!« 141 - svarede Gudmoderen - »de svækkede din barnlige Tillid til de Erfarnes Ord og betænkte ikke, at du handlede ligesaa klogt som de, naar de følge Forskrifter, som de ikke forstaae - og det gjør jo næsten Enhver, der blot vil tænde en Svovlstikke eller lægge et Sædekorn i Jorden. Men skynd dig nu til dine Forældre! jeg skal følge dig til dem ad en Gjenvei.« Med disse Ord tog den venlige Gudmoder hende ved Haanden og løb saa let bort med hende, som om hun fløi. Det var hende virkelig som hun svævede over Skovsletten ved sin Gudmoders Haand, næsten uden at berøre et Græsstraa, og det varede ikke mange Øieblikke før hun stod hos sin Familie, som længe havde savnet hende og nu vilde kjøre hjem fra Kildeforlystelserne. Saasnart Thora stod ved Vognen, var Gudmoderen forsvunden i de grønne Buske. Baade Forældre, Søskende og Fætter Jørgen overvældede Thora med Spørgsmaal om hvor hun havde været, og der vankede endeel Skjænd; men hun svarede kun, med lunefuld, skalkagtig Mine, at hun havde været paa Veien til Afrika, som de jo nok vidste, og at hun ganske vist løb eller fløi heelt derhen en anden Dag, naar de længer vilde drille hende med hendes Næse. At hun havde været hos sin Gudmoder, fortaug hun, saavel som hvad der var skeet med hendes Fingre; men at hun nu kunde løbe paa en Maade, der næsten kunde kaldes at flyve, paastod hun med Ivrighed; og hendes Gang var saa let og smidig, at Fætteren næsten var saa høflig at indrømme hende det.